

Een meting van de productiviteit van Nederlandse bedrijfswetenschappers in 1990-1993

Een vergelijking van berichtgeving, financiering, marketing en organisatie

Prof. Dr. A. van Witteloostuijn en Prof. Dr. C. Boone¹

1 Een langdurige mode

Vijftien jaar geleden is het hitlijstenvirus overgeslagen van kunst naar wetenschap. Boeken- en muziektop-tien en -veertigen waren reeds lang ingeburgerd toen in 1980 de binnen korte tijd alom gevreesde A.D.S. de Schuite zijn eerste economentop-40 publiceerde. In 1989 ontdeed hij zich van zijn vermomming met de woorden: "Na tien jaar legt A.D.S. de Schuite de pen neer. Zijn baanbrekende werk op het gebied van het kwantificeren van wetenschappelijke prestaties heeft inmiddels veel navolging gevonden" (*Intermediair*, 51, 1989: 17). Hij bleek de econometristen Arie Kapteyn (Tilburg) en Tom Wansbeek (Groningen) te zijn. De fakkel - met een wat kleinere vlam: een economentop-20 - werd vervolgens overgenomen door Petra van Ostende. Wetenschappelijk economenland wacht inmiddels jaarlijks in spanning op het kerstnummer van *Intermediair*. Ook het economenblad *Economisch statistische berichten (ESB)* laat zich niet onbetuigd. Op 28 december 1994 publiceerde de *ESB* zijn veertiende economentop-30.

Een virusziekte kan uiterst besmettelijk zijn. Dat is gebleken. Inmiddels worden ook hitlijsten gepubliceerd van allerlei contribuanten aan allerlei andere disciplines, zoals geschiedenis, psychologie en sociologie (zie bij voorbeeld in de *Univers*, de KUB-krant, van 22 februari 1995). Het mag dan ook geen verbazing wekken dat ook

het Zoetermeerse bastion van onderwijskundige en wetenschappelijke regelgeving niet immuun is gebleken voor de telkwaal. In de vorm van een vijf-jaarlijkse cyclus van universitaire onderzoekvisitaties lijkt de *Vereniging van Samenwerkende Nederlandse Universiteiten (VSNU)* aan de Zoetermeerse druk te hebben toegegeven: elke discipline wordt periodiek blootgesteld aan de teldrift van een commissie van deskundigen, die in een publiek rapport een onverbiddelijk oordeel velt over de onderzoekproductiviteit en -kwaliteit van Nederlandse faculteiten (en groepen daarbinnen). De overrompelende inhoud van het *Protocol 1994* ten behoeve van het *Quality assessment of research: onderzoekbeoordeling* (Utrecht: VSNU) spreekt boekdelen. De telleritus is gekomen om te blijven. In wielersjargon: we tellen ons het snot voor de ogen in de hoop onszelf van voren te vinden. Het Noord-Amerikaanse 'publish or perish' wordt langzaam maar zeker in aangepaste vorm - als een vast element - opgenomen in de Nederlandse onderzoekcultuur. Uiteraard willen wij als bedrijfswetenschappers niet achter blijven: het meten van productievolumen en productiviteit is immers ook - en misschien zelfs vooral - een bedrijfswetenschappelijke activiteit. Misschien, om in wielersjargon te blijven spreken, groeit de navolgende telexercitie uit tot een jaarlijks terugkerende klassieker - net zoals de economenwedstrijden in de *ESB* en *Intermediair*.

2 Waarom?

Jaar na jaar wekken de hitlijsten de nodige beroering onder economen. Vooral economen die vinden dat zij ten onrechte niet - of te laag - staan genoteerd, dragen keer op keer argumenten aan waarom het anders - of niet - moet. Ook de inhoud

¹ Prof. Dr. A. van Witteloostuijn en Prof. Dr. C. Boone zijn beiden als hoogleraar verbonden aan NIBOR (Netherlands Institute of Business Organization and Strategy Research) van de Maastrichtse Faculteit der Economische Wetenschappen en Bedrijfskunde.

van het navolgende kan beter worden begrepen in het licht van de afwezigheid van beide auteurs op de *ESB*- en *Intermediair*-hitlijsten. Favoriete kritiekpunten hebben betrekking op de methodiek van de puntentelling en/of de selectie van de meegenomen onderzoekproducten. De economen-top-20 van 1994 heeft bij voorbeeld de vakbroeders Steven Brakman (Groningen) en Charles van Marrewijk (Rotterdam) ertoe gebracht te schrijven dat "[v]an de meeste deel terreinen van de economie ... geen (bijvoorbeeld de internationale economie) of slechts 1 (bijvoorbeeld ontwikkelingseconomie of regionale economie) tijdschrift bij Petra van Ostende [is] opgenomen" (*Intermediair*, 1995, 3: 5). Vooral de bedrijfseconomische tijdschriften schitteren door afwezigheid. Slechts 4 van de 27 *Intermediair*-tijdschriften richten zich specifiek op de bedrijfseconomie: *Journal of Accounting and Economics*, *Journal of Finance*, *Journal of Marketing Research* en *Management Science*. Algemene econometristen en (kwantitatieve) economen vinden daarentegen veel van hun gading.

Op de *Intermediair*-lijst zijn dan ook weinig bedrijfseconomen - laat staan organisatiepsychologen, -sociologen of andere sociale bedrijfswetenschappers - terug te vinden. Met enige goede wil zijn van de 1994-editie hooguit Boot en Nijman bedrijfseconomen te noemen, aangezien deze twee wetenschappers werkzaam zijn in een bedrijfseconomische subdiscipline (financiering; Nijman heeft overigens ook een halftijdbenoeming bij econometrie) - een bijzonder magere score. Dat kan twee dingen betekenen: bedrijfseconomen en -wetenschappers publiceren *minder* dan hun 'algemene' vakbroeders en/of zij zoeken hun heil in *andere* internationale tijdschriften. De derde verklaring - in Nederland zijn weinig bedrijfswetenschappers werkzaam - laten we hierbij gemakshalve voor wat het is. De tellingen waarvan op de navolgende bladzijden verslag wordt gedaan, maken het hopelijk mogelijk de validiteit van beide verklaringen te evalueren. In het navolgende concentreren wij ons op het meten van de productie en productiviteit op het niveau van de *individuele* bedrijfswetenschappers. In Van Witteloostuijn & Boone (1995) en Van Witteloostuijn (1996) is uitvoerig verslag gedaan van vergelijkbare metingen op het niveau van faculteiten en subdisciplines als *geheel*. Ten slotte kan nog worden verwezen naar de vergelijkingen *tussen*

verschillende metingen in Van Witteloostuijn & Boone (1995) en Van Witteloostuijn & Leeflang (1996).

3 Dataverzameling en -verwerking

Een uitputtend onderzoek naar het productievolume en de productiviteit van *alle* (groepen van) Nederlandse bedrijfswetenschappers via publicaties in *alle* media zou met recht en letterlijk uitputtend zijn geweest - voor onderzoeker en lezer. Omdat de meester zich in de beperking toont, hebben wij ervoor gekozen het aantal (groepen van) bedrijfswetenschappers en publicatiemediata te beperken. De eerste beperking is wellicht de belangrijkste: om het Nederlandse bedrijfswetenschappelijk onderzoek in kaart te brengen, is een poging ondernomen te achterhalen waar de producenten van *internationaal* bedrijfswetenschappelijk onderzoek te vinden zijn: waar en door wie wordt in internationale vaktijdschriften gepubliceerd?

Het uitgangspunt voor deze meting is het (voor co-auteurschappen gecorrigeerde) aantal bladzijden (plus vaste voet) dat is gepubliceerd in de jaren 1990-1993 in tijdschriften die worden meegenomen in de tellingen van de 'Social Science Citation Index' (verder met het 'ongewogen puntenaantal' aangegeven). Om enigszins rekening te houden met de kwaliteit van de publicaties is ook een puntenaantal berekend op basis van de status van de betrokken tijdschriften (in het navolgende het 'gewogen puntenaantal' genoemd). In navolging van de jaarlijkse *Intermediair*-top-20 is de volgende formule gehanteerd:

$$S = (2/(N+1))(B+5)W,$$

S is de score, N het aantal auteurs en B het aantal bladzijden per publicatie, terwijl W een coëfficiënt is waarmee de kwaliteit van de publicatie wordt aangegeven. Via 'N+1' wordt voor co-auteurschappen gecorrigeerd. 'B+5' impliceert een vaste honorering van 5 punten voor elke publicatie, ongeacht de omvang. Drie vragen moeten worden beantwoord voordat de tellingen kunnen beginnen: (i) welke auteurs worden meegenomen?; (ii) welke publicaties worden meegeteld?; en (iii) hoe worden de publicaties gewogen?

De *auteurs* zijn geselecteerd via twee stappen. Allereerst is gebruik gemaakt van de studiegidsen

1994-1995 en de wetenschappelijke jaarverslagen over 1993 van de betrokken faculteiten. Hierbij zijn drie selectiecriteria gehanteerd. Medewerkers zijn alleen meegenomen indien zij (i) gepromoveerd zijn, (ii) cursussen verzorgen of onderzoek doen op het terrein van één van het viertal bedrijfswetenschappelijke subdisciplines berichtgeving, financiering, marketing en organisatie (zie paragraaf 5) en (iii) geen hoofdaanstelling hebben aan een buitenlandse instelling. De tellingen zijn in eerste instantie beperkt tot de economische faculteiten van de Erasmus Universiteit Rotterdam (EUR), Katholieke Universiteit Brabant (KUB), Rijksuniversiteit Groningen (RUG), Universiteit van Amsterdam (UvA) en Vrije Universiteit (VU), de economische en bedrijfskundige faculteit van de Rijksuniversiteit Limburg (RL), en de bedrijfskundige faculteiten van Groningen (RUG/FB) en Rotterdam (EUR/FB). Van deze faculteiten zijn - hopelijk - alle medewerkers meegenomen die aan voornoemde criteria voldoen (lijst A met 226 gepromoveerde bedrijfswetenschappers). Daarnaast werd een additionele lijst samengesteld (lijst B) waarin een drietal categorieën bedrijfswetenschappers, die niet in lijst A voorkomen, is opgenomen: (1) 18 onderzoekers die in de top-40 van Van Heerde & Leeftang (1995) figureren, maar niet in lijst A; (2) 19 bekende bedrijfswetenschappers die werkzaam zijn aan Vlaamse universiteiten; en (3) 53 gepromoveerde bedrijfswetenschappers die niet in lijst A zijn terug te vinden, maar wel actief zijn in de Nederlandse kring van organisatie-onderzoekers [binnen bij voorbeeld de Nederlands-Vlaamse Academie voor Management (NVAM)]. Deze toevoegingen impliceren dat ook (i) de bedrijfswetenschappelijke subdisciplines informatie en logistiek, (ii) de faculteiten der technische bedrijfskunde van Eindhoven en Twente, (iii) bedrijfswetenschappers werkzaam aan niet-bedrijfskundige en niet-economische instellingen en (iv) productieve emeritushoogleraren (bij voorbeeld Hofstede en Lammers) zijn vertegenwoordigd in de tellingen. In Van Witteloostuijn & Boone (1995) is de volledige lijst met namen opgenomen (lijst A en B met in totaal 316 gepromoveerde bedrijfswetenschappers), inclusief additionele informatie en een verantwoording.

De publicaties betreffen de tijdschriften die zijn opgenomen in de 'Social Science Citation Index' (SSCI). De SSCI is vermoedelijk de minst omstreden bron voor een sociaal-wetenschappelij-

ke tijdschriftenlijst: in tegenstelling tot de VSNU-lijst zijn de SSCI-tijdschriften geselecteerd, en de bijbehorende wegingen vastgesteld, zonder de tussenkomst van belanghebbenden - in casu: de Nederlandse (bedrijfs)wetenschappers zelf. De weging van tijdschriften is gebaseerd op de vuistregel voor de driedeling van tijdschriften - op basis van de 'impact score' (I) van 1991 - die de recente visitatiecommissie psychologie heeft gehanteerd (*Psychological Research in the Netherlands: Past Performance and Future Perspectives*, April 1994, Utrecht: VSNU, 7-8): $W = 1$ indien $I \leq 0,4$; $W = 2$ indien $0,4 < I \leq 0,9$; en $W = 3$ indien $I > 0,9$. De 'impact score' I is een maatstaf voor het belang van een tijdschrift aan de hand van de frequentie waarin een 'gemiddeld' artikel gepubliceerd in het betreffende tijdschrift wordt geciteerd. In de Verenigde Staten wordt veelvuldig gebruik gemaakt van de SSCI (Laband & Piette, 1994). De hier gehanteerde driedeling is enigszins te vergelijken met de VSNU-classificatie in A-, B- en C-tijdschriften. Een groot verschil is echter dat de VSNU-lijst is gebaseerd op de beoordeling van de betrokkenen - een selectie van Nederlandse econom(etr)isten -, terwijl onze indeling gebruik maakt van een objectieve bron. Een discrete classificatie is overigens te prefereren boven een continue weging (op basis van de 'impact scores', die tot vier decimalen nauwkeurig worden geregistreerd) om ten minste twee redenen: (i) de verschillen in de 'impact scores' van tijdschriften kunnen niet worden geïnterpreteerd als een nauwkeurige reflectie van absolute verschillen in kwaliteit - anders zou bij voorbeeld moeten worden aangenomen dat *The Economist* (met een 'impact score' van 7,308) bijna vijf maal 'beter' is dan de *American Economic Review* (1,588); en (ii) een continue weging is nogal gevoelig voor verschuivingen in de waarden van de 'impact scores', hetgeen zou impliceren dat de kwaliteit van tijdschriften fors kan schommelen binnen een tijdbestek van een paar jaren.

In Van Witteloostuijn & Boone (1995) zijn alle tijdschriften opgenomen waarin ten minste één maal is gepubliceerd door een bedrijfswetenschapper van lijst A en B in de periode 1990-1993. Overigens zijn drie typen SSCI-publicaties niet meegeteld - '(special issue) editorials', '(meeting) abstracts' en '(book) reviews' - en hebben we ons beperkt tot 'echte' artikelen.

4 Ten minste zeven fouten

Een onderzoek als het onderhavige kan niet anders dan vol fouten zitten. Gezien het 'gevoelige' - misschien zelfs explosieve - karakter van hitlijsten, kan het geen kwaad hieraan een paragraaf te wijden. 'Slachtoffers' kunnen dan moeiteloos deze voorzet inkoppen - om bij wijze van afwisseling een voetbalmetafoor te gebruiken. Zonder de pretentie uitputtend te zijn, is de volgende opsomming van zeven (niet alleen het goede komt in zevenvoud) 'standaard' fouten illustratief.

- (1) *Fout I: telfout.* Niet iedereen is in staat foutloos te tellen. Hier en daar kan een pagina vergeten zijn, een co-auteur over het hoofd zijn gezien, een artikel zijn vergeten, een weging niet deugen of een optelling te laag zijn uitgevallen (en, in andere gevallen, vice versa - maar vermoedelijk komt ons dat niet ter ore). Daarnaast is het de vraag hoe moet worden omgesprongen met publicaties die (ver) buiten de subdisciplines vallen.
- (2) *Fout II: auteurfout.* Ongetwijfeld is de lijst met auteurs te kort en te lang: te kort, omdat menig een ontbreekt; te lang, omdat een enkeling toch niet aan de criteria voldoet. Erger nog: de criteria zijn voor discussie vatbaar. Waarom zijn deeltijdmedewerkers met een hoofdaanstelling in het buitenland niet opgenomen? Waarom zijn productieve ongepromoveerden genegeerd? Waarom zijn bedrijfswetenschappers die buiten de universitaire wereld opereren, buiten schot gebleven?
- (3) *Fout III: mediafout.* Ten onrechte is alleen in de SSCI geturfd. Daarin blijven immers veel internationale tijdschriften ongenoemd. Belangrijker nog: waarom zijn nationale tijdschriftartikelen, (hoofdstukken in) boeken, congrespresentaties, onderzoekmemoranda, boekrecensies, adviesverslagen, krantecolumns en radio- en televisiecommentaren moedwillig buiten de tellingen gehouden?
- (4) *Fout IV: wegingfout.* Tijdschriften krijgen een te laag of te hoog gewicht, en de indeling in drie categorieën (inclusief de hieraan gekoppelde gewichten) is (zijn) arbitrair en ondeugdelijk. Nog een stap verder: net als de beruchte VSNU-lijst met A-, B-, C-, D- en E-tijdschriften, deugt ook de SSCI-'impact score' niet.
- (5) *Fout V: tijdfout.* De metingen zijn slechts een

momentopname. Allerlei talenten zijn na 1993 doorgebroken, enkele gevestigde bedrijfswetenschappers hebben in 1990-1993 toevallig magere jaren doorgemaakt en een groot aantal nieuwe tijdschriften is inmiddels tot het SSCI-Walhalla toegetreden.

- (6) *Fout VI: generalisatiefout.* De ene subdiscipline is de andere niet. Met het vergelijken van subdisciplines wordt gesuggereerd dat appels, druiven, frambozen en peren - omdat het allemaal fruit is - over één kam kunnen worden geschoren. Niets is minder waar. De publicatiecultuur in berichtgeving wijkt bij voorbeeld volledig af van die in financiering.
- (7) *Fout VII: denkfout.* Het *meten* - en dus kwantificeren - van de kwaliteit van onderzoek is onmogelijk. Daarom zijn de navolgende tellingen en vergelijkingen zinloos, en zelfs misleidend. Eén klassieke publicatie is duizend keer meer waard dan honderd nooit geciteerde artikelen. Misschien dat daarom een citatentelling wat meer hout zou snijden (zie voor een fraaie poging Van Dalen, 1995), hoewel ook dat het meten van het onmeetbare impliceert. De Noord-Amerikaanse 'publish-and-perish' mentaliteit is misplaatst en verwerpelijk, zeker in Nederland.

Graag roepen wij lezers op om ons op onze fouten te wijzen, zodat met recht kan gelden: een volgende keer beter (fout VII uitgezonderd). Bij wijze van voorproefje is in kader 1 de brief gereproduceerd die wij hebben mogen ontvangen van een lezer met voorinformatie (zie kader 1).

5 Wetenschappers

5.1 Individuele productie

Uiteindelijk is het merendeel van de (bedrijfs)wetenschappers vermoedelijk vooral geïnteresseerd in de *individuele* productie van zichzelf en hun concullegae. Niets menselijks is wetenschappers immers vreemd. In het navolgende wordt, om in deze behoefte te voorzien, een groot aantal hitlijsten geproduceerd - per subdiscipline en voor de subdisciplines tezamen. Behalve wanneer anders vermeld, hebben de lijsten betrekking op de gepromoveerde bedrijfswetenschappers die werkzaam zijn bij één van de acht geselecteerde faculteiten. Bij wijze van voorzet worden naar aanleiding van elke hitlijst enkele summere

Kader 1.

De eerste brief

Aan: A. van Witteloostuijn
C. Boone
NIBOR
Faculteit der Economische Wetenschappen en Bedrijfskunde
Rijksuniversiteit Limburg
Postbus 616
6200 MD Maastricht

Geachte heren,

Met grote belangstelling heb ik kennis genomen van uw pogingen de productiviteit van Nederlandse bedrijfswetenschappers te meten. Na herhaalde lezing kan ik het echter niet nalaten u opmerkzaam te maken, zonder overigens uitputtend te kunnen en willen zijn, op een groot aantal fouten.

- (1) Dat optellen niet voor iedereen even gemakkelijk is, merk ik aan mijn eigen kinderen. Mijn ongewogen puntentotaal is 128, en geen 124 (het gewogen puntentotaal heb ik niet gecontroleerd).
- (2) Een aantal talentrijke en productieve medewerkers is weggelaten louter en alleen vanwege hun drs-titel. Een duidelijk voorbeeld daarvan is René Olie, universitair docent alhier. Daarnaast zijn belangrijke deeltijdhoogleraren niet opgenomen (bij voorbeeld Arndt Sorge, die als deeltijdhoogleraar HRM een onmisbare rol alhier vervult).
- (3) De SSCI-lijst van tijdschriften is evident incompleet. Een belangrijk internationaal tijdschrift als de *European Journal of Political Economy* ontbreekt, terwijl een obscuur blad als de *Journal of Evolutionary Theory* prominent figureert; het ene nationale periodiek is opgenomen (bij voorbeeld het Nederlandse *De Economist*), terwijl het andere door afwezigheid schittert (onder meer het Franse *Economie appliquée* en het Italiaanse *Metroeconomica*). Ook binnen subdisciplines is sprake van inconsistenties: waarom de *Journal of Industrial Economics* en *International Journal of Industrial Organization* wel, maar de *Review of Industrial Organization* en *Small Business Economics* niet? Veel erger is dat cruciale publicaties niet worden meegeteld omdat zij toevallig niet in een internationaal tijdschrift zijn terecht gekomen. Vooral (bijdragen aan) boeken, recensies en nationale publicaties zijn onmisbaar in het (inter)nationale wetenschappelijke debat. Mijn Collega Ad van Itersen publiceert bij voorbeeld veel (in) boeken. We weten allemaal dat de strijd om toegang tot de internationale tijdschriftenmarkt een merkwaardige loterij is, waarin toeval in plaats van kwaliteit veelal de doorslag geeft (Gans & Shepherd, *JEP*, 1994, 8: 165-179).
- (4) De weging van de drie categorieën tijdschriften is volstrekt arbitrair: waarom drie?; en waarom met wegingen 1, 2 en 3? Het is opvallend dat de uitvinders van deze methode, de visitatiecommissie psychologie, hierover niets te zeggen hebben. Overigens versterkt deze methodiek de ongelijkheid der subdisciplines (zie verderop).
- (5) De ontwikkelingen gaan snel. Met de doorbraak van Christophe Boone en de komst van Gerard Pfann, bij voorbeeld, is het beeld van de organisatiegroep alhier al weer fors veranderd. Ook ikzelf heb inmiddels gepubliceerd - of sta op het punt om dat te doen - in onder meer *Journal of Management Studies*, *Management Science*, *Organization Studies* en *Strategic Management Journal*.
- (6) De ene subdiscipline is de andere niet. Het geeft geen pas de productiviteit van berichtgeving te vergelijken met die van financiering, gezien de evidente - en terecht! - nationale oriëntatie van de eerste.
- (7) Het nut van al dat telwerk ontgaat mij. Het Amerikaniseren van het Nederlandse (en Europese) wetenschappelijke bedrijf zet onstuitbaar door. Dat betekent de introductie van een onaangename en inproductieve concurrentieslag ('publish or perish') en een voortzettende mathematisering en 'irrelevantisering' van het vak (Klamer & Colander, 1990; en Gans & Shepherd, 1995). Het lijkt erop dat de bedrijfseconomie de algemene economie hierin slaafs volgt.

Helaas heeft lezing van uw proeve mij gesterkt in mijn (voor)oordeel dat het *niet* goed gaat met ons vak: 'We are thus inclined to conclude on a rather pessimistic note: the future of economics as a relevant social science seems rather gloomy' (Frey & Eichenberger, *JEP*, 1993, 7: 192).

Met vriendelijke groet,

hoogachtend,

Prof. Dr. A. van Witteloostuijn

bespiegelingen geformuleerd. Het is aan een ieder om andere en/of verdere conclusies te trekken.

5.2 Berichtgeving: slechts een top-2

Binnen de subdiscipline berichtgeving wordt nauwelijks internationaal gepubliceerd: slechts twee van de 34 gepromoveerde 'berichtgevers' hebben in 1990-1993 een artikel in een SSCI-tijdschrift gepubliceerd: Buijink (RL) en Van der Tas (EUR/FB). Binnen berichtgeving is daarom sprake van een top-3, met alle 31 andere 'berichtgevers' ex aequo op positie 3: voor iedereen ten minste een bronzen medaille! In tabel 1 staat de top-2 vermeld.

Tabel 1: '(On)gewogen' top-2 berichtgeving

Positie	Naam (aantal artikelen)	Punten	Instelling
1	Buijink (1)	33 (16,5)	RL
2	Van der Tas (1)	10 (10)	EUR/FB

Een voor de hand liggende verklaring voor de magere productie binnen berichtgeving is te vinden in de nationale oriëntatie van het vak - met een dominante nationale regelgeving - en zijn beoefenaren. Hierbij kan nog de kanttkening worden geplaatst dat grote aantallen academische 'berichtgevers' (i) niet zijn gepromoveerd en/of (ii) hun hoofdaanstelling in de praktijk hebben. Frappant is bij voorbeeld dat nogal wat hoogleraren buiten het bestand zijn gebleven ten gevolge van hun ongepromoveerde status. Binnen de berichtgeving is het - althans in Nederland - van oudsher gebruikelijk om de nadruk te leggen, in onderwijs en onderzoek, op de binding met de (Nederlandse) praktijk.

5.3 Financiering: de kwantitatieve school

Binnen de subdiscipline financiering is een brede top actief: een fors aantal onderzoekers heeft in 1990-1993 regelmatig in internationale tijdschriften gepubliceerd. Dertien 'financierders' hebben ten minste twee artikelen het licht doen zien in een SSCI-tijdschrift, terwijl daarnaast nog vijf publicisten één SSCI-artikel in druk hebben laten verschijnen (van de 48 gepromoveerde 'financierders'). In tabel 2 is de 'ongewogen' top-15 gereproduceerd, en in tabel 3 de 'gewogen' hitlijst.

Tabel 2: 'Ongewogen' top-15 financiering

Positie	Naam (aantal artikelen)	Punten	Instelling
1	Nijman (10)	120	KUB
2	Boot (7)	116	UvA
3	Zou (3)	115	UvA
4	Koedijk (6)	74	RL
5	Sterken (2)	72	RUG
6	Schotman (4)	69	RL
7	Dijkstra (3)	50	RUG
8	Perotti (3)	41	UvA
9	Van de Sar (2)	32	EUR
10	Wolff (3)	31	RL
11	Spronk (2)	25	EUR
12	Bossaerts (1)	23	KUB
13	Kofman (2)	19	EUR
14-15	Vorst (2)	18	EUR
14-15	Van Loon (1)	18	RUG

Tabel 3: 'Gewogen' top-15 financiering

Positie	Naam (aantal artikelen)	Punten	Instelling
1	Boot (7)	279	UvA
2	Nijman (10)	255	KUB
3	Zou (3)	159	UvA
4	Koedijk (6)	153	RL
5	Schotman (4)	151	RL
6	Dijkstra (3)	123	RUG
7	Perotti (3)	76	UvA
8	Sterken (2)	72	RUG
9	Van de Sar (2)	64	EUR
10-11	Wolff (3)	49	RL
10-11	Kofman (2)	49	EUR
12	Spronk (2)	25	EUR
13	Bossaerts (1)	23	KUB
14-15	Vorst (2)	21	EUR
14-15	Van Loon (1)	18	RUG

Op grond van beide hitlijsten kan een drietal conclusies worden getrokken. Allereerst is de ranglijst nauwelijks gevoelig voor de weging van tijdschriften: de introductie van een gedifferentieerde weging leidt slechts tot marginale verschuivingen in de relatieve posities. Daarnaast is het opvallend dat de 'toppers' over heel Nederland verspreid hun werk doen: Amsterdam (Boot, Zou en Perotti), Groningen (Dijkstra, Sterken en Van Loon), Maastricht (Koedijk, Schotman en Wolff), Rotterdam (Kofman, Van de Sar, Spronk en Vorst) en Tilburg (Nijman en Bossaerts) hebben alle vertegenwoordigers in de top-15. Hierbij schitteren de niet-economische faculteiten overigens door afwezigheid. Ten slotte is een fors

aantal financiële publicisten uiterst actief op de internationale onderzoekmarkt - Nijman, Boot en Koedijk hebben ieder ten minste zes artikelen in SSCI-tijdschriften afgedrukt gekregen. Wat vrijwel alle (alle?) 'financierders' gemeen hebben is het kwantitatieve karakter van het onderzoek. Een wiskundig-analytisch en/of empirisch-econometrisch karakter van een manuscript lijkt een conditio sine qua non voor publicatie in internationale vaktijdschriften.

5.4 Marketing: een smalle top

Ondanks het grote aantal wetenschappelijke 'marketeers' (41), is slechts een kleine groep tot de publicatietop doorgedrongen. Ook heeft maar een kleine minderheid het gebracht tot een publicatie in een SSCI-tijdschrift in de periode 1990-1993 (12, waarvan slechts 4 meer dan één keer). De 'ongewogen' en 'gewogen' top-12 zijn afgedrukt in tabel 4 respectievelijk 5.

Tabel 4: 'Ongewogen' top-12 marketing

Positie	Naam (aantal artikelen)	Punten	Instelling
1	VanRaaij (6)	120	EUR/FB
2	Wedel (4)	43	RUG
3	Krijnen (3)	26	RUG
4	Bamossy (2)	24	VU
5	Verbeke (1)	21	EUR
6	Van Riel (1)	20	EUR/FB
7	Kasper (1)	13	RL
8	De Ruyter (1)	9	RL
9-10	Leeflang (1)	8	RUG
9-10	Zwart (1)	8	RUG
11-12	Jansen-Verbeke (1)	7	EUR/FB
11-12	Wieringa (1)	7	EUR/FB

Tabel 5: 'Gewogen' top-12 marketing

Positie	Naam (aantal artikelen)	Punten	Instelling
1	Van Raaij (6)	241	EUR/FB
2	Krijnen (3)	58	RUG
3	Wedel (4)	57	RUG
4	Bamossy (2)	42	VU
5	Van Riel (1)	40	EUR/FB
6	Verbeke (1)	21	EUR
7	Wieringa (1)	20	EUR/FB
8-9	Jansen-Verbeke (1)	13	EUR/FB
8-9	Kasper (1)	13	RL
10	De Ruyter (1)	9	RL
11-12	Leeflang (1)	8	RUG
11-12	Zwart (1)	8	RUG

De top is smal: alleen Van Raaij, Krijnen, Wedel en Bamossy hebben in 1990-1993 twee of meer artikelen gepubliceerd in SSCI-tijdschriften, waarbij vooral de productiviteit van de eerste in het oog springt. De top wordt gevolgd door een klein peleton van auteurs (8) die één keer het SSCI-bastion hebben weten te slechten. Ook hier zijn beide lijsten vrijwel identiek, en is de regionale spreiding van productieve 'marketeers' evenwichtig, hoewel vooral Groningen en (met name bedrijfskundig) Rotterdam een woordje meespreken. Slechts Tilburg (en gemeentelijk Amsterdam plus bedrijfskundig Groningen) is (zijn) opvallend afwezig.

5.5 Organisatie: een heterogeen gezelschap

De subdiscipline organisatie kent veruit het hoogste aantal vertegenwoordigers. Dat heeft alles te maken met het heterogene karakter van dit deel van de bedrijfswetenschappen (zie Van Witteloostuijn, 1996). Om deze heterogeniteit beter tot uitdrukking te laten komen hebben we 55 gepromoveerden aan de oorspronkelijke lijst toegevoegd. Van het totale aantal van 158 Nederlandse organisatiewetenschappers, inclusief een fors aantal organisatiepsychologen en -sociologen, hebben 44 'organisatiedeskundigen' in de periode 1990-1993 in SSCI-tijdschriften gepubliceerd. De subtop is breed. In tabel 6 (ongewogen puntenaantal) en 7 (gewogen puntenaantal) (op de volgende pag.) staat de top-20 vermeld.

Naar aanleiding van beide tellingen is een drietal opmerkingen vermeldenswaard. In de eerste plaats zijn de verschillen tussen de 'ongewogen' en 'gewogen' ranglijsten niet groot. Slechts twee organisatiepsychologen (Koopman en Thierry) moeten het veld ruimen - ten faveure van de bedrijfskundigen Neuijen en Ruigrok - zodra de gewichten van publicaties worden meegenomen. Neuijen profiteert bij voorbeeld van een publicatie (samen met onder andere Hofstede) in het topvakblad *Administrative Science Quarterly* (met weging 3). In de tweede plaats is de positie van de Rijksuniversiteit Limburg bijzonder sterk: niet alleen levert deze instelling de top-3 (Van Witteloostuijn, Hofstede en Hagedoorn), maar daarnaast zijn in beide hitlijsten maar liefst acht 'Limburgers' vertegenwoordigd. In de derde plaats illustreren de in totaal 22 namen nogmaals dat de subdiscipline organisatie een allegaartje is.

Tabel 6: 'Ongewogen' top-20 organisatie

Positie	Naam (aantal artikelen)	Punten	Instelling
1	Van Witteloostuijn (6)	124	RL
2-3	Hofstede (5)	57	RL-emeritus
2-3	Hagedoorn (3)	57	RL
4	Noorderhaven (2)	54	KUB
5	Groenewegen (4)	48	EUR
6	Nooteboom (3)	47	RUG/FB
7	Boone (8)	45	RL
8	Huygen (2)	40	KUN
9	Maas (3)	38	EUR/FB
10	Elfring (1)	37	EUR/FB
11-12	Deneffe (2)	36	RL
11-12	Beije (2)	36	EUR
13-14	Lammers (1)	32	RUL-emeritus
13-14	Thio (1)	32	UvA
15	Koopman (1)	30	RUL
16	Schreuder (2)	28	RL
17-18	Thierry (2)	27	KUB/FdSW
17-18	Romme (1)	27	RL
19	Van Wegberg (2)	24	RL
20	Mijs (1)	20	RUL

KUN = Katholieke Universiteit Nijmegen

RUL = Rijksuniversiteit Leiden

FdSW = Faculteit der Sociale Wetenschappen

Tabel 7: 'Gewogen' top-20 organisatie

Positie	Naam (aantal artikelen)	Punten	Instelling
1	Van Witteloostuijn (6)	178	RL
2	Hofstede (5)	142	RL-emeritus
3	Hagedoorn (3)	135	RL
4	Groenewegen (4)	95	EUR
5	Noorderhaven (2)	74	KUB
6	Deneffe (2)	73	RL
7	Beije (2)	72	EUR
8	Lammers (1)	64	RUL-emeritus
9-10	Boone (8)	61	RL
9-10	Nooteboom (3)	61	RUG/FB
11	Romme (1)	54	RL
12-13	Maas (3)	48	EUR/FB
12-13	Van Wegberg (2)	48	RL
14	Neuijen (1)	43	VU
15	Schreuder (2)	41	RL
16	Huygen (2)	40	KUN
17	Elfring (1)	37	EUR/FB
18	Ruigrok (1)	36	EUR/FB
19	Thio (1)	32	UvA
20	Soeters (1)	31	KMA

KMA = Koninklijke Militaire Academie

De volgende opsomming (met telkens twee voorbeelden) spreekt boekdelen: industriële (Deneffe en Van Wegberg) en institutionele (Groenewegen en Beije) economen figureren naast bedrijfskundigen (Huygen en Neuijen), organisatiepsychologen (Koopman en Thierry) en strategie-onderzoekers (Romme en Elfring). Deze pluriformiteit verklaart mogelijk ook de breedte van de subtop en de grote variatie in productiviteit.

5.6 Twee andere subdisciplines: informatie en logistiek

Ook informatie en logistiek behoren tot de kern van de bedrijfswetenschappen. Om het mogelijk te maken enig inzicht in de productiviteit binnen deze twee subdisciplines te verkrijgen is een selecte steekproef van (10) 'informatici' en 'logistici' bij de tellingen betrokken. De steekproef is gebaseerd op de telexercitie van Van Heerde & Leeftang (1995) en de ledenlijst (van begin 1995) van de NVAM. Drie van de tien publicisten hebben een plaatsje verworven in de SSCI van 1990-1993. Deze top-3 staat vermeld in tabel 8.

Tabel 8: '(On)gewogen' top-3 informatie/logistiek

Positie	Naam (aantal artikelen)	Punten	Instelling
1	Kleijnen (6)	136(82)	KUB
2	In 't Veld (1)	33(17)	TUD
3	Algera (1)	9(9)	TUE

TUD = Technische Universiteit Delft

TUE = Technische Universiteit Eindhoven

De topproducent is Kleijnen. De anderen volgen op respectabele afstand. Uiteraard is de steekproef van onderzoekers alles behalve aselekt. Misschien dat buiten ons bestand bijzonder productieve 'informatici' of 'logistici' zijn te vinden. Ook is het denkbaar dat veel onderzoekers binnen deze deeldisciplines publiceren via andere media - bij voorbeeld in nationale vakbladen of in tijdschriften die zijn opgenomen in de 'Science Citation Index' (SCI).

5.7 Een ander cultuurgebied: Vlaanderen

Is het hiervoor geschetste beeld typisch Nederlands? Bestaat een 'continentale' onderzoekstraditie naast een Angelsaksische (Frey & Eichenberger, 1993)? Deze vragen zijn uiteraard niet eenvoudig te beantwoorden. Menig AiO zou haar/zijn onderzoekstanden erop kunnen stuk bijten. Om

een begin van een antwoord te vinden hebben we een twintigtal Vlaamse of in Vlaanderen werkzame bedrijfswetenschappers aan de Nederlandse lijst toegevoegd. Hiervoor is gebruik gemaakt van twee 'criteria': (i) presentie op de ledenlijst (van begin 1995) van de NVAM en/of (ii) internationale reputatie (naar onze persoonlijke taxatie). Ook Vlamingen met een deeltijdaanstelling in Nederland (zoals Sleuwaegen en Vermaelen) zijn meegenomen. Daarnaast is binnen elke subdiscipline naar een aantal vertegenwoordigers gezocht. De 'Vlaamse' top-10 staat weergegeven in tabel 9 ('ongewogen') en 10 ('gewogen').

Tabel 9: 'Ongewogen' top-10 Vlaanderen

Positie	Naam (aantal artikelen)	Punten	Instelling	Subdiscipline
1	Steenkamp (5)	84	KUL	M
2-3	Sercu (3)	75	KUL	F
2-3	Moenaert (6)	75	RuG	O
4	Debackere (4)	47	RuG	O
5	De Brabander (8)	45	RUCA	O
6	Van Hulle (2)	39	KUL	F
7	Vermaelen (2)	35	INSEAD/RL	F
8	De Pelsmacker (2)	34	RUCA	M
9	Verbeke (3)	31	VUB	O
10	Jegers (2)	27	VUB	B

KUL = Katholieke Universiteit Leuven

RuG = Rijksuniversiteit Gent

RUCA = Rijksuniversitair Centrum Antwerpen

VUB = Vrije Universiteit Brussel

Tabel 10: 'Gewogentop-10 Vlaanderen

Positie	Naam (aantal artikelen)	Punten	Instelling	Subdiscipline
1	Steenkamp (5)	133	KUL	M
2	Sercu (3)	95	KUL	F
3	Moenaert (6)	75	RuG	O
4	Vermaelen (2)	73	INSEAD/RL	F
5	De Brabander (8)	61	RUCA	O
6	Jegers (2)	59	VUB	B
7	Verbeke (3)	50	VUB	O
8	Debackere (4)	47	RuG	O
9	Van Hulle (2)	39	KUL	F
10	De Pelsmacker (2)	34	RUCA	M

De 'Vlaamse' top-10 wordt aangevoerd - het is niet anders - door een Nederlander. Hierbij past overigens de kanttekening dat in de 'Nederlandse' lijsten Vlamingen - vermits in Nederland werkzaam - kunnen figureren (een voorbeeld daarvan is de Antwerpse forens Boone). Het selecte

karakter van de 'Vlaamse' steekproef maakt het moeilijk - zelfs onmogelijk - algemene conclusies te verbinden aan de vergelijking van de 'Vlaamse' top-10 met de 'Nederlandse' hitlijsten. Toch is het aardig om de denkbeeldige positie van de geselecteerde Vlamingen in de Nederlandse hitlijsten te traceren. Steenkamp zou met stip - als nummer 2 - binnenkomen op de '(on)gewogen' marketingtop-12; Sercu zou Koedijk verdringen van de vierde plaats in de 'ongewogen' top-40 van 'financiers', en Perotti van de zevende positie in de 'gewogen' lijst; Moenaert zou zich als nummer 2 nestelen tussen Van Witteloostuijn en Hofstede in de 'ongewogen' organisatietop-20, terwijl de vijfde plaats voor hem zou moeten worden vrijgemaakt in de 'gewogen' lijst; binnen berichtgeving, ten slotte, verdubbelt de top van een top-2 in een top-4, met Jegers op positie 1 en Ooghe (nummer 11 in de denkbeeldige 'Vlaamse' top-12) op 3. Kortom: vermoedelijk wijkt het productievolumen van de 'Vlaamse' (sub)top weinig af van die van de 'Nederlandse'.

5.8 Alle subdisciplines: een vergelijking

Als klapstuk zijn in tabel 11 en 12 de 'ongewogen' en 'gewogen' top-40 van de Nederlands-Vlaamse bedrijfswetenschappen opgenomen. (zie volgende pag.)

Met uitzondering van berichtgeving (alleen de Vlaming Jegers mag zich in een notering in de gewogen hitlijst verheugen) en informatie/logistiek (met alleen een hoge notering van Kleijnen) blazen alle subdisciplines hun partijtje mee. Vooral financiering (12 en 13 vertegenwoordigers in de 'ongewogen' respectievelijk 'gewogen' top-40 - met zelfs de nummers 1 en 2 in de 'gewogen' variant) en organisatie (22 respectievelijk 20 noteringen, inclusief de nummer 1 in de 'ongewogen' lijst) leveren veel productieve bedrijfswetenschappers. Daarnaast valt op dat de bedrijfskundige faculteiten (met 62 van de 226 gepromoveerde bedrijfswetenschappers van lijst A - dat is ongeveer 28% - plus enkele tientallen medewerkers van de technische universiteiten) slechts vier (10% van de 'ongewogen' lijst) respectievelijk drie (7,5% van de 'gewogen' top-40) noteringen hebben weten te bemachtigen. Het selecte gezelschap van 'Vlamingen' doet het beduidend beter, met 9 (22,5%,

Tabel 11: 'Ongewogen' top-40 bedrijfswetenschappen

Positie	Naam	Punten	Instelling	Subdiscipline
1	Van Witteloostuijn	124	RL	O
2-3	Van Raaij	120	EUR/FB	M
2-3	Nijman	120	KUB	F
4	Boot	116	UvA	F
5	Zou	115	UvA	F
6	Steenkamp	84	KUL	M
7	Kleijnen	82	KUB	I
8-9	Sercu	75	KUL	F
8-9	Moenaert	75	RuG	O
10	Koedijk	74	RL	F
11	Sterken	72	RUG	F
12	Schotman	69	RL	F
13-14	Hofstede	57	RL-emeritus	O
13-14	Hagedoorn	57	RL	O
15	Noorderhaven	54	KUB	O
16	Dijkstra	50	RUG	F
17	Groenewegen	48	EUR	O
18-19	Debackere	47	RuG	O
18-19	Nooteboom	47	RUG/FB	O
20-21	Boone	45	RL	O
20-21	DeBrabander	45	RUCA	O
22	Wedel	43	RUG	M
23	Perotti	41	UvA	F
24	Huygen	40	KUN	O
25	VanHulle	39	KUL	F
26	Maas	38	EUR/FB	O
27	Elfring	37	EUR/FB	O
28-29	Deneffe	36	RL	O
28-29	Beije	36	EUR	O
30	Vermaelen	35	INSEAD/RL	F
31	DePelsmacker	34	RUCA	M
32-34	VanderSar	32	EUR	F
32-34	Lammers	32	RUL-emeritus	O
32-34	Thio	32	UvA	O
35-36	Verbeke	31	VUB	O
35-36	Wolff	31	RL	F
37	Koopman	30	RUL	O
38	Schreuder	28	RL	O
39-40	Romme	27	RL	O
39-40	Thierry	27	KUB/FdSW	O

inclusief Vermaelen) en 8 (20%) vertegenwoordigers in de 'ongewogen' respectievelijk 'gewogen' hitlijst. Ten slotte is de positie van de jonge en relatief kleine Maastrichtse faculteit vermeldenswaard: deze instelling levert 10 (25%) bedrijfswetenschappers voor de 'ongewogen' en 11 (27,5%) voor de 'gewogen' hitlijst, met zelfs vijf vertegenwoordigers in de 'gewogen' top-10. Vooral de positie van de Vrije Universiteit is

Tabel 12: 'Gewogen' top-40 bedrijfswetenschappen

Positie	Naam	Punten	Instelling	Subdiscipline
1	Boot	279	UvA	F
2	Nijman	255	KUB	F
3	Van Raaij	241	EUR/FB	M
4	Van Witteloostuijn	178	RL	O
5	Zou	159	UvA	F
6	Koedijk	153	RL	F
7	Schotman	151	RL	F
8	Hofstede	142	RL-emeritus	O
9	Kleijnen	136	KUB	I
10	Hagedoorn	135	RL	O
11	Steenkamp	133	KUL	M
12	Dijkstra	123	RUG	F
13-14	Groenewegen	95	EUR	O
13-14	Sercu	95	KUL	F
15	Perotti	76	UvA	F
16	Moenaert	75	RuG	O
17	Noorderhaven	74	KUB	O
18-19	Deneffe	73	RL	O
18-19	Vermaelen	73	INSEAD/RL	F
20-21	Beije	72	EUR	O
20-21	Sterken	72	RUG	F
22-23	VanderSar	64	EUR	F
22-23	Lammers	64	RUL-emeritus	O
24-26	Boone	61	RL	O
24-26	DeBrabander	61	RUCA	O
24-26	Nooteboom	61	RUG/FB	O
27	Jegers	59	VUB	B
28	Krijnen	58	RUG	M
29	Wedel	57	RUG	M
30	Romme	54	RL	O
31	Verbeke	50	VUB	O
32-33	Wolff	49	RL	F
32-33	Kofman	49	EUR	F
34-35	Van Wegberg	48	RL	O
34-35	Maas	48	EUR/FB	O
36	Debackere	47	RuG	O
37	Neuijen	43	VU	O
38	Bamossy	42	VU	M
39	Schreuder	41	RL	O
40	Huygen	40	KUN	O

daarentegen voor verbetering vatbaar [met slechts twee noteringen (nummer 37 en 38) in de 'gewogen' lijst].

Opvallend zijn de grote verschillen in publicatieprofiel (en -strategie?) van individuele bedrijfswetenschappers. In kader 2 staan vier illustratieve profielen geschetst, met gebruikmaking van twee dimensies: (i) solistisch versus coöpererend; en (ii) generalistisch versus specialistisch.

Kader 2: Publicatieprofielen		
	<i>Generalistisch</i>	<i>Specialistisch</i>
<i>Solistisch</i>	I	II
<i>Coöpererend</i>	III	IV

De dimensie solistisch versus coöpererend weerspiegelt de mate waarin een bedrijfswetenschapper samen met co-auteurs publiceert. De dimensie generalistisch versus specialistisch geeft aan in hoeverre een auteur zich richt op specifieke tijdschriften. Een viertal voorbeelden kan de typologie verduidelijken: Nooteboom - solistisch generalistisch (I) - schrijft vooral alleen, verspreid over verschillende tijdschriften; Van Raaij - solistisch specialistisch (II) - heeft zijn zes artikelen voornamelijk alleen geschreven, alle in hetzelfde tijdschrift (*Journal of Economic Psychology*); Koedijk - coöpererend generalistisch (III) - heeft steeds met een co-auteur, in vijf verschillende tijdschriften, gepubliceerd; en Groenewegen - coöpererend specialistisch (IV) - heeft zijn vier artikelen telkens met (een) ander(en) via hetzelfde tijdschrift (*Journal of Economic Issues*) uitgebracht. Uiteraard zijn ook, in allerlei gradaties, gemengde profielen herkenbaar. Nog vier voorbeelden: toppublicist Boot heeft voornamelijk co-producties afgeleverd (slechts één artikel is alleen geschreven), in vier verschillende tijdschriften (in drie tijdschriften heeft hij twee maal gepubliceerd); veelschrijver Nijman heeft altijd met (een) ander(en) geschreven, vaak in verschillende tijdschriften (zes) maar ook vier keer in de *Journal of Econometrics*; Hofstede heeft drie keer met en twee keer zonder co-auteur(s) gepubliceerd, waarvan drie maal in hetzelfde tijdschrift (*Organization Studies*); en Van Witteloostuijn heeft zes artikelen via vijf tijdschriften uitgebracht, drie keer met en drie keer zonder co-auteur.

6 En toen?

De telexercities die hun weg naar de tabellen I tot en met 12 hebben weten te vinden, staan ongetwijfeld bol van de fouten. Met verwijzingen naar de zeven standaardfouten (paragraaf 4) moet menig speurder ons echter op onze blunders kunnen wijzen. Misschien dat de analyses in dit artikel anderen ertoe aanzetten het productievolumen en de productiviteit van Nederlandse bedrijfswetenschappen en -schappers op alternatieve

manieren in kaart te brengen. Een mooi voorbeeld van een alternatieve methode is Zivney & Bertin (1992), die over een 25-jarige periode (1963-1987) de publicatieloopbaan van Amerikaanse 'financierders' hebben getraceerd. Een bevinding is bij voorbeeld dat 388 van de 938 gepromoveerden (41%) vijf jaar na de promotie ten minste één artikel heeft gepubliceerd in één van de negentien vooraanstaande 'financiële' vakbladen. Is in vergelijking met deze productie in het bedrijfswetenschappelijke Mekka de Nederlandse conductestaat goed of slecht? Een ander braakliggend onderzoekterrein betreft het waarom van verschillen in productiviteit binnen de Nederlandse bedrijfswetenschappen (voor een voorbeeld van dergelijk onderzoek zie Long, McGinnes & Allison, 1993). Waarom is bij voorbeeld de Maastrichtse faculteit in 1990-1993 een hofleverancier van productieve bedrijfswetenschappers geweest, en de VU absoluut niet? Of op het niveau van de individuele publicist: is een vertrek naar het bedrijfswetenschappelijke Walhalla - de Verenigde Staten - bevorderlijk voor de individuele productiviteit (Van Dalen, 1995)?

De oproep aan het einde van paragraaf 4 spreekt voor zichzelf. Slechts op basis van *herhaalde* metingen, waarbij ook de robuustheid van de gehanteerde methode wordt belicht, is het mogelijk gefundeerde uitspraken te doen die minder tijdgebonden zijn. Binnen berichtgeving is bij voorbeeld de ster van Maijor (RL) inmiddels (in 1994-1995) aan het firmament verschenen, terwijl hetzelfde geldt voor Barkema (KUB) binnen organisatie. Vervolgmetingen zullen deze dynamiek bloot kunnen leggen. De slotvraag is natuurlijk: wat hebben we hier nou allemaal aan? Het antwoord is uiteraard een kort maar krachtig NIETS. Wij troosten ons echter met de gedachte dat dit artikel waarschijnlijk een veel grotere oplage zal mogen beleven dan menige poëziebundel - zij het, helaas, dat met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid de weg naar een SSCI-tijdschrift is geblokkeerd vanwege de nationale oriëntatie van dit geschrift.

L I T E R A T U U R

Dalen, H.P. van, (1995), 'Measuring giants and dwarfs: assessing the quality of economic researchers', *Research Memorandum TI-30*, Amsterdam/Rotterdam: Tinbergen Institute.

- Frey, B.S. & R. Eichenberger, (1993), 'American and European economics and economists', *Journal of Economic Perspectives*, 7, pp. 185-193.
- Gans, J.S. & G.B. Shepherd, (1994), 'How are the mighty fallen: rejected classic articles by leading economists', *Journal of Economic Perspectives*, 8, pp. 165-179.
- Heerde, H. van & P.S.H. Leeflang, (1995), 'De top-40 van bedrijfseconomen en bedrijfskundigen (1986-1992)', *Onderzoekmemorandum*, Groningen: Faculteit der Economische Wetenschappen.
- Klamer, A. & D. Collander, (1990), *The making of an economist*, Boulder: Westview Press.
- Laband, D.N. & M.J. Piette, (1994), 'The relative impacts of economics journals: 1970-1990', *Journal of Economic Literature*, 32, pp. 640-666.
- Long, J.S., R. McGinnes & P.D. Allison, (1993), 'Rank advancement in academic careers: sex differences and the effects of productivity', *American Sociological Review*, 58, pp. 703-722.
- Witteloostuijn, A. van, (1996), 'Een verkenning van het Nederlandse onderzoek in de bedrijfswetenschappen', *Maandblad voor accountancy en bedrijfseconomie*, 70, pp. 199-210.
- Witteloostuijn, A. van & C.A.J.J. Boone, (1995), 'Een meting van de productiviteit van het Nederlandse bedrijfswetenschappelijke onderzoek in 1990-1993: een vergelijking van faculteiten, subdisciplines en wetenschappers', *Onderzoekmemorandum*, Maastricht: RL/NIBOR.
- Witteloostuijn, A. van & P.S.H. Leeflang, (1996), 'De zin en onzin van het meten van de productiviteit van Nederlandse bedrijfswetenschappers', *Onderzoekmemorandum*, Maastricht: RL/NIBOR.
- Zivney, T.L. & W.J. Bertin, (1992), 'Publish or perish: what the competition is really doing', *Journal of Finance*, 47, 295-329.

NOOT

1 Wij danken Ilja Godfried en Mariëlle Heijltjes voor hun hulp bij de data verzameling. Ons correspondentieadres is: NIBOR, Faculteit der Economische Wetenschappen en Bedrijfskunde, Postbus 616, 6200 MD Maastricht.